

Cisterna

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: La Planelleta
Alçada: 182

Coordenades:

Latitud: 41.65332
Longitud: 1.86947
UTM Est (X): 405865
UTM Nord (Y): 4611903

Classificació

Número de fitxa 08053-325
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08052A0050003000000OA
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 11/02/2017 - 01:00

Descripció

Cisterna ubicada al pla de la Panelleta, accedint des de Sant Vicenç de Castellet, deixant el camí del Padró a mà dreta, i agafant el camí de la Font del Lledó a mà esquerra. Només pujar el carrer asfaltat, a mà dreta hi ha una feixa conreada de secà, amb una barraca amb cobert de fibrociment. Al costat de la construcció hi ha

un regueró que recull les aigües d'escorrentia. El regueró es troba entre el pla d'ametllers i el tros de terra conreat amb secà.

La cisterna està construïda amb lloses de pedra i arrebossada amb morter. És de planta rectangular. Mesura 1,70 metres de llargària per 0,80 metres d'amplada i 0,90 metres de profunditat. La coberta s'ha tancat amb varies lloses de pedra disposades horitzontalment, deixant la boca al descobert.

Observacions:

La cisterna es tracta amb tota seguretat d'un element d'aprofitament d'aigua relacionat amb la barraca ubicada a una trentena de metres, per sobre del regueró.

Història

Aquest tipus de construccions, són un element destacable en l'aprofitament de l'aigua en zones on és difícil aconseguir-ne. La seva localització sovint ve donada pel recorregut de les aigües d'escorrentia després de la pluja. La forma que presenta, quadrangular o ovalada, acostuma a tenir una profunditat d'un metre a un metre i mig com a molt. Per tal d'evitar que la terra caigui al seu interior o bé que una bèstia caigui dins, s'acostumava a cobrir amb pedra seca emprant el sistema de la falsa volta i deixant una obertura a la part davantera que permetia accedir al seu interior. Si l'aigua era neta també permetia abeurar el bestiar de càrrega o els animals de companyia.

També servien per preparar el brou o caldo bordelès, o la "bouillie bordelaise" és originària de França. La recepta sembla haver estat descoberta, per Ulysse Gayon, un químic de Bordeus i pel botànic Alexis Millardet a principis dels anys 1880, contra el míldiu. Un cop demostrats els seus beneficis ràpidament es va expandir la seva utilització.

